

Przystanek historia

<https://przystanekhistoria.pl/pa2/teksty/125606,Barbara-Brylska-Z-tego-czego-uczono-mnie-w-szkole-nic-mi-sie-w-filmie-nie-przyda.html>

Archiwum IPN

BIOGRAM / BIOGRAFIA

Barbara Brylska. *Z tego, czego uczono mnie w szkole, nic mi się w filmie nie przydało*

OKRES HISTORYCZNY

(1956-1970) Od Października do Grudnia (1970-1980) Od Gdańska do Gdańska

Autor: PAWEŁ TOMASIK 05.06.2026

5 czerwca 1941 r. urodziła się Barbara Brylska, jedna z najpopularniejszych polskich aktorek filmowych w drugiej połowie lat 60. i latach 70. XX wieku.

„Była gwiazdą. Jedną z największych i najbardziej prawdziwych. Przemawiało za tym właściwie wszystko: niezwykła uroda, idealna figura, fotogeniczność, młodość, erotyzm, talent. Nawet inicjały miała dobre – przywoływały na myśl najpiękniejszą wówczas gwiazdę europejską Brigitte Bardot”

– pisał w szkicu biograficznym poświęconym aktorce Krzysztof Tomasik.

Zawodu nauczyłam się w trakcie pracy

Barbara Stanisława Brylska urodziła się w Skotnikach koło Łęczycy. Maturę zdała się w Liceum Technik Plastycznych w Łodzi, studiowała aktorstwo w Łodzi, Warszawie (gdzie została skreślona z listy studentów za granie w filmach) i ponownie w Łodzi.

Ostatecznie w 1967 r. ukończyła Wydział Aktorski Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej i Filmowej w Łodzi. Jak później przyznała:

„Z tego, czego uczono mnie w szkole, nic mi się w filmie nie przydało. Zawodu nauczyłam się w trakcie pracy”.

W swojej karierze wystąpiła w ponad 80 filmach, serialach i spektaklach telewizyjnych.

Barbara Brylska, 1975 r. Zdjęcie z akt paszportowych (fot. z zasobu AIPN)

Barbara Brylska, 1976 r. Zdjęcie z akt paszportowych (fot. z zasobu AIPN)

Kariera pełna sukcesów

Do jej najważniejszych ról filmowych należą: rola kapłanki fenickiej Kamy w filmie Jerzego Kawalerowicza „Faraon” (1965), Krzysi Drohojowskiej w filmie Jerzego Hoffmana „Pan Wołodyjowski” (1969) i serialu w reżyserii Pawła Komorowskiego „Przygody Pana Michała” (1969), rola dziewczyny z półświatka Ewy Salm

„Księżniczki” w filmie kryminalnym w reżyserii Janusza Majewskiego „Zbrodniarz, który ukradł zbrodnię” (1969) oraz Ewy w melodramacie „Anatomia miłości” (1972) w reżyserii Romana Załuskiego.

Aktorka występowała w popularnych serialach telewizyjnych, m.in.: w roli Ingi w 17. odcinku „Stawki większej niż życie” pt. „Spotkanie” (1967), w dwóch odcinkach (czwartym jako Ewa, partnerka Suheckiego, i dwudziestym pierwszym jako Zofia Gambetti) serialu „07 Zgłoś się”, trzech odcinkach „Ekstradycji 3” (1998) oraz w serialu „Na dobre i na złe” (2000–2002).

Barbara Brylska była bardzo popularna w innych krajach socjalistycznych – zarówno za sprawą wyświetlanych tam filmów polskich (np. w ZSRS „Pana Wołodyjowskiego” zobaczyło prawie 20 milionów widzów, a „Anatomie miłości” 37 milionów), jak i filmów zrealizowanych w tych krajach.

Aktorka wystąpiła w kilkunastu filmach i serialach wyprodukowanych w Niemieckiej Republice Demokratycznej, ZSRS, Czechosłowacji i Bułgarii. Największym sukcesem aktorki poza Polską okazała się rola Nadii w rosyjskiej komedii romantycznej w reżyserii Eldara Riazanowa zatytułowanej „Ironia losu”, znanej też w Polsce pt. „Szczęśliwego Nowego Roku” (1975).

Barbara Brylska, 1981 r. Zdjęcie z akt paszportowych (fot. z zasobu AIPN)

**Barbara Brylska, 1982 r. Zdjęcie z
akt paszportowych (fot. z zasobu
AIPN)**

Więcej interesujących materiałów na profilu **Archiwum IPN**

COFNIJ SIĘ